Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 22. mája 2025*

„Odvolanie – Životné prostredie – Smernica 2003/87/ES – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii – Bezodplatné pridelenie kvót – Článok 10a ods. 1 – Pojem ‚náhrady' – Vnútroštátne vykonávacie opatrenia – Článok 11 ods. 1 – Zoznamy zariadení, na ktoré sa vzťahuje smernica 2003/87, predložené členskými štátmi Európskej komisii – Rozhodnutie (EÚ) 2021/355 – Návrh dotknutého členského štátu, aby sa na podzariadenie vyrábajúce pelety zo železnej rudy vzťahoval referenčný štandard spekanej rudy – Rozhodnutie o zamietnutí – Stanovenie referenčných štandardov Komisiou – Všeobecný cieľ podpory znižovania emisií skleníkových plynov – Neexistencia povinnosti dosiahnuť výsledok – Článok 296 ZFEÚ – Povinnosť odôvodnenia rozhodnutí inštitúcií Európskej únie"

Vo veci C-621/23 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 6. októbra 2023,

Luossavaara-Kiirunavaara AB, so sídlom v Luleå (Švédsko), v zastúpení: A. Bryngelsson, A. Johansson a F. Sjövall, advokater,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: B. De Meester a G. Wils, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: C. Meyer-Seitz a R. Shahsavan Eriksson, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predsedníčka piatej komory M. L. Arastey Sahún (spravodajkyňa), sudcovia D. Gratsias, E. Regan, J. Passer a B. Smulders,

generálna advokátka: J. Kokott,

* Jazyk konania: angličtina.

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 14. novembra 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 V rámci svojho odvolania sa spoločnosť Luossavaara-Kiirunavaara AB domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. júla 2023, Luossavaara-Kiirunavaara/Komisia (T-244/21, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2023:428), ktorým Všeobecný súd zamietol jej žalobu o neplatnosť článku 1 ods. 3 rozhodnutia Komisie (EÚ) 2021/355 z 25. februára 2021 o vnútroštátnych vykonávacích opatreniach na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES (Ú. v. EÚ L 68, 2021, s. 221, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

Smernica 2003/87/ES

2 Článok 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. EÚ L 275, 2003, s. 32; Mim. vyd. 15/007, s. 631), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/410 zo 14. marca 2018 (Ú. v. EÚ L 76, 2018, s. 3) (ďalej len „smernica 2003/87“), stanovuje:

„Táto smernica zriaďuje systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Únii (ďalej len ‚[EU ETS]‘) na podporu znižovania emisií skleníkových plynov finančne a ekonomicky výhodným spôsobom.

…“

3 Článok 2 smernice 2003/87, nazvaný „Rozsah pôsobnosti“, znie takto:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na emisie z činností uvedených v prílohe I a skleníkové plyny uvedené v prílohe II.

2. Táto smernica sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté požiadavky podľa smernice [Rady] 96/61/ES [z 24. septembra 1996 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia (Ú. v. ES L 257, 1996, s. 26; Mim. vyd. 15/003, s. 80)].

…“

4 Článok 10a tejto smernice s názvom „Prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania platné v celej Únii“ v odseku 1 stanovuje:

„[Európska k]omisia je splnomocnená prijímať delegované akty v súlade s článkom 23 na doplnenie tejto smernice, pokiaľ ide o plne harmonizované pravidlá platné v celej [Európskej ú]nii týkajúce sa prideľovania kvót uvedených v odsekoch 4, 5, 7 a 19 tohto článku.

Opatreniami uvedenými v prvom pododseku sa v možnom rozsahu určia referenčné úrovne *ex ante* pre celú Úniu, aby sa zabezpečilo, že sa prideľovanie uskutoční spôsobom, ktorý nemotivuje k zvyšovaniu emisií, ale naopak motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám, pričom sa tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, zohľadnia najúčinnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinná kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO_2. V súvislosti s výrobou elektrickej energie sa neprideľujú žiadne bezodplatné kvóty, s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje článok 10c, a s výnimkou elektrickej energie vyrábanej z odpadových plynov.

Tieto referenčné úrovne sa pre každé odvetvie a pododvetvie v zásade vypočítavajú na základe produktov, a nie vstupov, čo umožní maximálne zníženie emisií skleníkových plynov a čo najväčšie úspory vďaka energetickej účinnosti v celom výrobnom procese v rámci príslušného odvetvia alebo pododvetvia.

Pri určovaní zásad pre stanovovanie referenčných úrovní *ex ante* v konkrétnych odvetviach a pododvetviach Komisia konzultuje s príslušnými zainteresovanými stranami vrátane daných odvetví a pododvetví.

…“

5 Článok 10b uvedenej smernice, nazvaný „Prechodné opatrenia na podporu niektorých energeticky náročných odvetví v prípade úniku uhlíka“, v odseku 1 stanovuje:

„Odvetvia a pododvetvia, v súvislosti s ktorými súčin ich intenzity obchodu s tretími krajinami, vymedzenej ako pomer celkovej hodnoty vývozu do tretích krajín plus hodnoty dovozu z tretích krajín a celkovej veľkosti trhu Európskeho hospodárskeho priestoru (ročný obrat plus celkový dovoz z tretích krajín), a ich intenzity emisií meranej v $kgCO_2$, vydelený ich hrubou pridanou hodnotou (v eurách) presahuje 0,2, sa považujú za vystavené riziku úniku uhlíka. Takýmto odvetviam a pododvetviam sa v období do roku 2030 prideľujú kvóty bezodplatne v rozsahu 100 % množstva určeného podľa článku 10a.“

6 Podľa článku 11 tej istej smernice s názvom „Vnútroštátne vykonávacie opatrenia“:

„1. Každý členský štát do 30. septembra 2011 uverejní a predloží Komisii zoznam zariadení na svojom území, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, ako aj každé bezodplatné pridelenie kvót každému zariadeniu na svojom území vypočítané podľa pravidiel uvedených v článku 10a ods. 1 a článku 10c.

Zoznam zariadení, na ktoré sa počas piatich rokov počnúc 1. januárom 2021 vzťahuje táto smernica, sa predloží do 30. septembra 2019 a zoznam na každé nasledujúce päťročné obdobie sa predloží každých nasledujúcich päť rokov. Každý zoznam obsahuje informácie o výrobnej činnosti, prenose tepla a plynov, výrobe elektrickej energie a emisiách na úrovni podzariadení za päť kalendárnych rokov pred jeho predložením. Kvóty sa prideľujú bezodplatne len tým zariadeniam, o ktorých sa poskytnú tieto informácie.

2. Príslušné orgány každoročne do 28. februára určia množstvo kvót, ktoré sa majú v danom roku prideliť, vypočítané podľa článkov 10, 10a a 10c.

3. Členské štáty nesmú prideľovať bezodplatné kvóty podľa odseku 2 zariadeniam, ktorých zapísanie do zoznamu uvedeného v odseku 1 Komisia zamietla.“

7 V prílohe I k tejto smernici sa vymenúvajú kategórie činností, na ktoré sa táto smernica uplatňuje.

Smernica 2009/29/ES

8 Odôvodnenia 24 a 25 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/29/ES z 23. apríla 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2003/87/ES s cieľom zlepšiť a rozšíriť schému Spoločenstva na obchodovanie s emisnými kvótami skleníkových plynov (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 63), stanovujú:

„(24) … V prípade, že by sa iné rozvinuté krajiny a iné významné zdroje emisií skleníkových plynov nepripojili k [medzinárodnej dohode o zmene klímy, ktorej cieľom je obmedziť nárast globálneho otepľovania o maximálne 2 °C], mohlo by to viesť k zvýšeniu emisií skleníkových plynov v tých tretích krajinách, kde by priemysel nepodliehal porovnateľným obmedzeniam, pokiaľ ide o emisie uhlíka (ďalej len ‚únik uhlíka‘), a zároveň by sa hospodársky znevýhodnili niektoré energeticky náročné priemyselné odvetvia a pododvetvia v Spoločenstve, ktoré sú vystavené hospodárskej súťaži. To by mohlo ohroziť integritu životného prostredia a účinnosť opatrení Spoločenstva. [Európske s]poločenstvo by na riešenie rizika týkajúceho sa úniku uhlíka malo prideliť 100 % bezodplatných kvót odvetviam alebo pododvetviam, ktoré spĺňajú príslušné kritériá. …

(25) Komisia by preto mala do 30. júna 2010 preskúmať situáciu, skonzultovať stav so všetkými relevantnými sociálnymi partnermi a na základe výsledku medzinárodných rokovaní predložiť správu spolu s príslušnými návrhmi. V tejto súvislosti by Komisia mala do 31. decembra 2009 stanoviť, v prípade ktorých energeticky náročných priemyselných odvetví a pododvetví by mohol hroziť únik uhlíka. Základom analýzy by mal byť odhad neschopnosti priemyslu premietnuť náklady na potrebné kvóty do cien produktov bez toho, aby došlo k výraznej strate trhového podielu v porovnaní so zariadeniami mimo Spoločenstva, ktoré podobné kroky na zníženie ich emisií nepodnikajú. Energeticky náročným priemyselným odvetviam, v prípade ktorých hrozí vysoké riziko úniku uhlíka, by sa mohlo prideliť viac bezodplatných kvót.“

Delegované nariadenie (EÚ) 2019/331

9 V delegovanom nariadení Komisie (EÚ) 2019/331 z 19. decembra 2018, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 59, 2019, s. 8), sa stanovujú referenčné štandardy, najmä pokiaľ ide o produkty slúžiace ako základ pre bezodkladné prideľovanie kvót emisií skleníkových plynov v prípade zariadení a podzariadení Únie, ktoré používajú príslušné produkty. V delegovanom nariadení 2019/331 sa vymedzujú aj úrovne týchto referenčných štandardov.

10 Odôvodnenie 3 tohto delegovaného nariadenia znie takto:

„V súlade s článkom 10a ods. 1 [smernice 2003/87] sa majú prechodnými, úplne harmonizovanými opatreniami na bezodplatné prideľovanie emisných kvót, platnými v celej Únii, v možnom rozsahu určovať referenčné úrovne *ex ante*, aby sa zabezpečilo, že sa bezodplatné prideľovanie emisných kvót uskutoční spôsobom, ktorý bude poskytovať stimuly na znižovanie emisií skleníkových plynov a energeticky účinné technologické postupy, pričom sa zohľadnia najúčinnejšie technologické postupy, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysokoúčinná kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie oxidu uhličitého, ak sú takéto možnosti k dispozícii. Uvedenými opatreniami sa zároveň nesmú poskytovať stimuly na zvyšovanie emisií. S cieľom obmedziť stimuly na spaľovanie odpadových plynov na iné účely ako bezpečnostné spaľovanie by sa malo znížiť množstvo emisných kvót bezodplatne prideľovaných príslušným podzariadeniam, a to o historické emisie zo spaľovania odpadových plynov s výnimkou bezpečnostného spaľovania, ktoré sa nevyužili na účely výroby merateľného tepla, nemerateľného tepla alebo elektriny. Vzhľadom na osobitné zaobchádzanie podľa článku 10a ods. 2 [smernice 2003/87] a s cieľom zabezpečiť postupný prechod by sa však toto zníženie malo uplatňovať až od roku 2026.“

11 V prílohe I k uvedenému delegovanému nariadeniu, nazvanej „Referenčné štandardy“, sa v bode 1 vymedzujú referenčné produkty a systémové hranice bez zohľadnenia zameniteľnosti paliva a elektrickej energie takto:

„Referenčný produkt	Vymedzenie zahrnutých produktov	Vymedzenie zahrnutých procesov a emisií (systémové hranice)	Východiskový bod na určenie ročnej miery zníženia pre aktualizáciu referenčnej úrovne (kvóty/t)
…			
Spekaná ruda	Aglomerovaný železitý produkt obsahujúci železnú prachovú rudu, tavivá a recyklované materiály obsahujúce železo, s chemickými a fyzikálnymi vlastnosťami ako úroveň zásaditosti, mechanická pevnosť a priepustnosť, požadovanými na dodávanie železa a potrebných tavidiel do procesov redukcie železnej rudy. Vyjadrený v tonách spekanej rudy pri výstupe z aglomeračnej úpravne.	Zahrnuté sú všetky procesy priamo alebo nepriamo spojené s výrobnými jednotkami spekací pás, žíhanie, jednotky na prípravu surovín, jednotka na preosievanie za tepla, jednotka na chladenie spečenca, jednotka na preosievanie za chladu a jednotka na výrobu pary.	0,171

…“

Rozhodnutie 2011/278/EÚ

12 Rozhodnutie Komisie 2011/278/EÚ z 27. apríla 2011, ktorým sa ustanovujú prechodné pravidlá harmonizácie bezodplatného prideľovania emisných kvót podľa článku 10a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/87/ES, platné v celej Únii (Ú. v. EÚ L 130, 2011, s. 1), bolo zrušené s účinnosťou od 1. januára 2021 delegovaným nariadením 2019/331.

13 Odôvodnenie 4 tohto rozhodnutia stanovovalo:

„Komisia v možnom rozsahu vypracovala referenčné úrovne pre produkty, ako aj medziprodukty, ktoré sa predávajú medzi zariadeniami a sú vyrobené na základe činností uvedených v prílohe I k [smernici 2003/87]. Pre každý produkt by sa v zásade mala určiť jedna referenčná úroveň. Ak je produkt priamou náhradou iného produktu, oba by mali patriť pod ten istý referenčný produkt a súvisiace vymedzenie produktu.“

Sporné rozhodnutie

14 Podľa odôvodnení 1 až 5, 12 a 13 sporného rozhodnutia:

„(1) Od roku 2013 je pri prideľovaní emisných kvót prevádzkovateľom zariadení v rozsahu pôsobnosti [EU ETS] pravidlom obchodovanie formou aukcie. Oprávnení prevádzkovatelia budú v období obchodovania 2021 až 2030 naďalej dostávať bezodplatné kvóty. Množstvo kvót, ktoré každý takýto prevádzkovateľ dostane, sa určuje na základe harmonizovaných pravidiel platných v celej Únii stanovených v [smernici 2003/87] a delegovanom nariadení [2019/331].

(2) Členské štáty mali Komisii do 30. septembra 2019 predložiť svoje vnútroštátne vykonávacie opatrenia, ktoré mali obsahovať zoznam zariadení na ich území, na ktoré sa vzťahuje [smernica 2003/87], a informácie o výrobnej činnosti, prenose tepla a plynov, výrobe elektrickej energie a emisiách na úrovni podzariadení za päť rokov základného obdobia (2014 – 2018) v súlade s prílohou IV k delegovanému nariadeniu [2019/331].

(3) V záujme zabezpečenia kvality a porovnateľnosti údajov použili členské štáty na predloženie svojich vnútroštátnych vykonávacích opatrení elektronický vzor, ktorý poskytla Komisia v súlade s článkom 14 ods. 1 delegovaného nariadenia [2019/331] a v ktorom sa uvádzajú príslušné údaje za každé zariadenie. Členské štáty predložili aj správu o metodike, v ktorej sa uvádza postup, akým ich orgány získavali údaje.

(4) Vzhľadom na široké spektrum predložených informácií a údajov Komisia najprv posúdila úplnosť všetkých vnútroštátnych vykonávacích opatrení. V prípadoch, keď Komisia usúdila, že predložené informácie a údaje sú neúplné, vyžiadala si od dotknutého členského štátu dodatočné informácie. Príslušné orgány reagovali predložením dodatočných relevantných informácií, ktorými predložené vnútroštátne vykonávacie opatrenia doplnili.

(5) Komisia potom vnútroštátne vykonávacie opatrenia posúdila na základe kritérií uvedených v [smernici 2003/87] a delegovanom nariadení [2019/331], pričom zohľadnila svoje usmerňovacie dokumenty pre členské štáty uverejnené v období od januára do apríla 2020. Tieto kontroly konzistentnosti predstavovali druhú fázu posudzovania vnútroštátnych vykonávacích opatrení.

…

(12) Švédsko navrhlo zahrnúť jedno zariadenie, ktorého emisie pochádzajú z pece na vápno, v ktorej sa kalcinuje vápenatý kal, teda zvyšok zo zhodnocovania chemických látok používaných pri varení v celulózkach na výrobu sulfátovej buničiny. Proces zhodnotenia vápna z vápenatého kalu spadá do vymedzenia systémových hraníc sulfátovej buničiny s krátkymi/dlhými vláknami. Dotknuté zariadenie teda dováža medziprodukt, na ktorý sa vzťahuje referenčný produkt. Ako sa pripomína v článku 16 ods. 7 delegovaného nariadenia [2019/331], emisie by sa nemali započítavať dvakrát, a preto sa údaje týkajúce sa bezodplatného prideľovania kvót za uvedené zariadenie majú zamietnuť.

(13) Švédsko navrhlo, aby sa v prípade výroby železorudných peliet pri troch zariadeniach použili podzariadenia spojené s odlišným referenčným štandardom, než aký sa pri nich použil vo vnútroštátnych vykonávacích opatreniach fázy 3. Navrhlo, aby sa v prípade výroby železorudných peliet použilo podzariadenie spojené s referenčným štandardom spekanej rudy, zatiaľ čo vo fáze 3 sa použili referenčné štandardy tepla a paliva. Referenčný štandard spekanej rudy je však vymedzený v prílohe I k delegovanému nariadeniu [2019/331] a vymedzenie produktov, ako aj vymedzenie procesov a emisií, na ktoré sa tento referenčný produkt vzťahuje, sú prispôsobené výrobe aglomerátu a nezahŕňajú železorudné pelety. V článku 10a ods. 2 [smernice 2003/87] sa okrem toho pre fázu 4 vyžaduje aktualizácia referenčných hodnôt, no nestanovuje sa v ňom žiadna úprava výkladu ich vymedzení. Údaje predložené za výrobu železorudných peliet, ktoré sú založené na podzariadení spojenom s referenčným štandardom spekanej rudy, sa preto majú zamietnuť.“

15 Článok 1 ods. 3 tohto rozhodnutia stanovuje:

„Údaje zodpovedajúce podzariadeniam spojeným s referenčným produktom zariadení uvedených v prílohe III k tomuto rozhodnutiu v zoznamoch zariadení, na ktoré sa vzťahuje [smernica 2003/87], predložené Komisii podľa článku 11 ods. 1 [smernice 2003/87], sa zamietajú.“

16 Príloha III k uvedenému rozhodnutiu, nazvaná „Zariadenia využívajúce namiesto referenčných štandardov tepla alebo paliva referenčný produkt spekanej rudy“, v tejto súvislosti obsahuje tieto identifikátory zariadení:

„SE000000000000497	SE000000000000498	SE000000000000499.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

17 Okolnosti predchádzajúce sporu, ako vyplývajú z bodov 2 až 6 napadnutého rozsudku, možno zhrnúť takto.

18 Odvolateľka je švédskou ťažobnou spoločnosťou vo vlastníctve štátu. Produkuje najmä železnú rudu, ktorá je hlavnou surovinou používanou na výrobu ocele. Prejednávaná vec sa týka jej troch zariadení uvedených v prílohe III k spornému rozhodnutiu, a to zariadení s identifikátormi SE-497, SE-498 a SE-499, ktoré sa nachádzajú v mestách Kiruna, Malmberget (Gällivare) a Svappavaara vo Švédsku (ďalej len „dotknuté zariadenia“).

19 Na dotknuté zariadenia sa vzťahuje EU ETS zavedený smernicou 2003/87.

20 Ako to vyplýva zo sporného rozhodnutia, od roku 2013 sa obchodovanie formou aukcie stalo pravidlom prideľovania emisných kvót prevádzkovateľom zariadení, na ktoré sa vzťahuje EU ETS. Prevádzkovatelia spĺňajúci požadované podmienky budú naďalej dostávať bezodplatné kvóty v období obchodovania 2021 – 2030, ktoré sa nazýva aj ako „štvrté obdobie obchodovania“. Počas tohto obdobia sa množstvo kvót, ktoré každý takýto prevádzkovateľ dostane, určuje na základe harmonizovaných pravidiel stanovených v smernici 2003/87 a delegovanom nariadení 2019/331.

21 V priebehu roka 2019 Švédske kráľovstvo na účely prípravy prechodného bezodplatného pridelenia kvót na uvedené obdobie začínajúce 1. januára 2021 predložilo prostredníctvom Naturvårdsverket (Agentúra na ochranu životného prostredia, Švédsko) Komisii v súlade s článkom 11 smernice 2003/87 zoznam zariadení, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica, a bezodplatných kvót pridelených každému zariadeniu. V danom rámci tento členský štát navrhol, aby sa podzariadenia dotknutých zariadení zahrnuli do zoznamu na účely bezodplatného pridelenia kvót na základe referenčného produktu spekanej rudy, ako je vymedzený v bode 1 prílohy I k delegovanému nariadeniu 2019/331 (ďalej len „referenčný štandard spekanej rudy“), zatiaľ čo v tejto súvislosti sa predtým použili referenčné štandardy tepla a paliva.

22 Na základe vlastnej analýzy informácií poskytnutých Švédskym kráľovstvom, pokiaľ ide o kritériá stanovené v smernici 2003/87 a delegovanom nariadení 2019/331, Komisia rozhodla zamietnuť návrh tohto členského štátu z dôvodov uvedených v odôvodnení 13 sporného rozhodnutia.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

23 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 4. mája 2021 odvolateľka podala žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.

24 Na podporu svojej žaloby odvolateľka uviedla šesť žalobných dôvodov, z ktorých prvý bol založený na porušení prílohy I k delegovanému nariadeniu 2019/331 a článku 10a ods. 1 smernice 2003/87, druhý na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, tretí na porušení povinností a záväzkov Únie podľa medzinárodného práva životného prostredia, štvrtý na porušení povinnosti príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti prejednávanej veci a piaty na porušení povinnosti odôvodnenia stanovenej v článku 296 ZFEÚ. Napokon svojím šiestym žalobným dôvodom uvedeným subsidiárne odvolateľka navrhovala, aby sa na základe článku 277 ZFEÚ konštatovala neplatnosť delegovaného nariadenia 2019/331 v rozsahu, v akom sa uplatňuje na sporné rozhodnutie.

25 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol všetky žalobné dôvody uvedené odvolateľkou, a v dôsledku toho žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov odvolacieho konania

26 Odvolateľka vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

– zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu,

– zrušil článok 1 ods. 3 sporného rozhodnutia a

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

27 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

– zamietol odvolanie a

– uložil odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania.

28 Švédske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor odvolaniu vyhovel.

O odvolaní

29 Odvolateľka uvádza päť odvolacích dôvodov, z ktorých prvý a tretí podporuje Švédske kráľovstvo.

O prvom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

30 Prvý odvolací dôvod sa delí na dve časti a v podstate sa v ňom Všeobecnému súdu vytýka, že nesprávne vyložil pojem „náhrady“ uvedený v článku 10a ods. 1 smernice 2003/87.

31 V prvej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd v bode 88 napadnutého rozsudku nesprávne konštatoval, že prináleží odvolateľke preukázať, že peletami zo železnej rudy možno „priamo nahradiť“ spekanú rudu, hoci pojem „priamo“ sa nenachádza ani v smernici 2003/87, ani v spornom rozhodnutí, ani v delegovanom nariadení 2019/331. Všeobecný súd preto údajne porušil článok 10a ods. 1 smernice 2003/87, keď prijal výklad tohto článku, ktorý má za následok zmenu právneho kritéria uplatniteľného na náhrady pri určovaní referenčných štandardov pre prideľovanie kvót.

32 Po prvé spresňuje, že znenie tohto ustanovenia neumožňuje prijať takýto výklad. Hoci výraz „náhrada“ označuje produkt, ktorý môže nahradiť iný produkt na určité použitie, nič to nemení na skutočnosti, že náhrada nie je nevyhnutne totožná alebo porovnateľná s vecou, ktorú nahrádza.

33 V rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588, bod 45), teda Súdny dvor údajne v podstate rozhodol, že keď určitý produkt môže nahradiť iný produkt na rovnaké použitie, dotknuté produkty sú „náhrady“ v zmysle článku 10a ods. 1 smernice 2003/87, čo bol prípad spekanej rudy a peliet používaných v zariadení, o ktoré išlo vo veci, v ktorej bol vydaný predmetný rozsudok.

34 Opierajúc sa o kontext, do ktorého patrí uvedené ustanovenie, sa odvolateľka po druhé domnieva, že toto ustanovenie sa má vykladať extenzívne, a preto v ňom uvedený pojem „náhrady“ nemôže odkazovať len na tie isté produkty, ktoré sú výsledkom rozdielnych výrobných metód.

35 Tento výklad je po tretie údajne podporený cieľom článku 10a smernice 2003/87, ktorým je zníženie emisií skleníkových plynov pri zohľadnení najúčinnejších techník.

36 Podľa odvolateľky nemožno vzhľadom na tento cieľ produkt, ako sú pelety zo železnej rudy, ktorý uvoľňuje menej emisií než iný nahraditeľný produkt, ako je spekaná ruda, vylúčiť z referenčného štandardu spekanej rudy.

37 Odvolateľka po štvrté tvrdí, že pojem „náhrady“ v zmysle článku 10a ods. 1 tejto smernice treba vykladať jednak vzhľadom na čiastkový cieľ zachovania integrity vnútorného trhu a podmienok hospodárskej súťaže a jednak vzhľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania. Údajne to znamená, že tento pojem by sa nemal vykladať spôsobom, ktorý by viedol k narušeniu hospodárskej súťaže alebo rozdielnemu zaobchádzaniu so zariadeniami, ktoré sa nachádzajú v podobných situáciách.

38 V druhej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľka Všeobecnému súdu v prvom rade vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 69 napadnutého rozsudku rozhodol, že z výrazu „v možnom rozsahu“ uvedeného v článku 10a ods. 1 smernice 2003/87 vyplýva, že týmto ustanovením sa Komisii neukladá žiadna povinnosť dosiahnuť výsledok.

39 V skutočnosti by sa tento výraz mal údajne vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na samotnú skutočnosť spočívajúcu v možnosti prijať referenčný štandard.

40 V prípade, že Komisia takýto referenčný štandard prijme, údajne sa nemôže odchýliť od povinnosti stanoviť jeho obsah tak, aby stimulovala zníženie emisií skleníkových plynov a využívanie energeticky účinných techník.

41 V druhom rade Všeobecný súd v bodoch 93 až 99 napadnutého rozsudku údajne nesprávne nahradil test nahraditeľnosti produktov testom ich „podobnosti“, pričom sa opieral o irelevantné rozdiely medzi spekanou rudou a peletami zo železnej rudy, čo malo mať za následok to, že pojem „náhrady“ v zmysle článku 10a ods. 1 smernice 2003/87 sa vykladal príliš reštriktívne a v rozpore s jeho obvyklým významom. Všeobecný súd navyše údajne nepodal výklad tohto pojmu v súlade s cieľom sledovaným ustanovením, ktorého je súčasťou, ktorým je konkrétne zníženie emisií skleníkových plynov, a pri dodržaní zásady rovnosti zaobchádzania.

42 Komisia sa domnieva, že prvý odvolací dôvod je nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

– *O druhej časti prvého odvolacieho dôvodu*

43 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, ktorú treba preskúmať v prvom rade, treba pripomenúť, že Všeobecný súd v bode 69 napadnutého rozsudku konštatoval, že všeobecný cieľ spočívajúci v podpore znižovania emisií skleníkových plynov uprednostnením technológií s nízkymi emisiami pred technológiami, ktoré sú z tohto hľadiska menej účinné, sa má dosiahnuť „v možnom rozsahu“, ako sa to uvádza v článku 10a ods. 1 smernice 2003/87, odôvodnení 4 rozhodnutia 2011/278 alebo odôvodnení 3 delegovaného nariadenia 2019/331. Podľa Všeobecného súdu teda Komisia v tejto súvislosti nemá povinnosť dosiahnuť výsledok. Samotná technika alebo činnosť by mohla byť výhodnejšia v porovnaní s inou technikou alebo činnosťou z hľadiska efektívnosti, ale táto iná technika alebo činnosť by mohla vykazovať vlastné charakteristiky, ktoré by sa mohli ako také zohľadniť v právnej úprave v rámci celkového posúdenia, pri ktorom dochádza k vzájomnému porovnaniu. Navyše vzhľadom na obsah odvetvových správ by predmetná technika alebo alternatívna činnosť, hoci menej účinná, napriek tomu mohli umožniť recykláciu materiálov, ktoré by sa inak stali odpadom.

44 V bode 70 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že na posúdenie viacerých techník alebo činností je teda potrebné, aby Komisia zohľadnila všetky parametre, ktoré ich charakterizujú, namiesto toho, aby sa zamerala len na jeden z nich.

45 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 10a ods. 1 druhého pododseku prvej vety smernice 2003/87 sa opatreniami prijatými Komisiou v súlade s prvým pododsekom tohto článku 10a ods. 1 v možnom rozsahu určia referenčné úrovne *ex ante* pre celú Úniu, aby sa zabezpečilo, že sa prideľovanie kvót uskutoční spôsobom, ktorý nemotivuje k zvyšovaniu emisií, ale naopak motivuje k znižovaniu emisií skleníkových plynov a energeticky účinným technikám, pričom sa tam, kde sú k dispozícii príslušné zariadenia, zohľadnia najúčinnejšie techniky, náhrady, alternatívne výrobné procesy, vysoko účinná kogenerácia, účinné získavanie energie z odpadových plynov, využívanie biomasy a zachytávanie a ukladanie CO_2.

46 Ako to uviedla generálna advokátka v bode 80 svojich návrhov, zo samotného znenia tohto ustanovenia vyplýva, že Komisia musí pri prijímaní predmetných opatrení zohľadniť rôzne skutočnosti.

47 Hoci článok 10a ods. 1 druhý pododsek prvá veta smernice 2003/87 výslovne sleduje cieľ podpory využívania účinných techník na zníženie emisií skleníkových plynov, nič to nemení na tom, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora sa tento hlavný cieľ musí dosiahnuť pri dodržaní súboru čiastkových cieľov. Ako sa to uvádza v odôvodneniach 5 a 7 smernice 2003/87, týmito čiastkovými cieľmi sú najmä zachovanie hospodárskeho rozvoja a zamestnanosti, ako aj integrity vnútorného trhu a podmienok hospodárskej súťaže (rozsudok z 22. júna 2016, DK Recycling und Roheisen/Komisia, C-540/14 P, EU:C:2016:469, bod 49 a citovaná judikatúra).

48 Vzhľadom na tieto úvahy treba konštatovať, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 69 napadnutého rozsudku konštatoval, že v rámci vypracovania referenčných štandardov musí Komisia sledovať všeobecný cieľ, ktorým je podporiť zníženie emisií skleníkových plynov v možnom rozsahu, pričom táto povinnosť nemá povahu povinnosti dosiahnuť výsledok.

49 Druhú časť prvého odvolacieho dôvodu treba preto zamietnuť ako nedôvodnú.

– *O prvej časti prvého odvolacieho dôvodu*

50 Na účely preskúmania prvej časti prvého odvolacieho dôvodu, ktorým odvolateľka spochybňuje preskúmanie nahraditeľnosti predmetných produktov vykonané v napadnutom rozsudku, treba pripomenúť, že v bodoch 86 a 87 tohto rozsudku Všeobecný súd vychádzal z odôvodnenia 4 rozhodnutia 2011/278, ako aj z bodu 47 rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), pričom v bode 88 napadnutého rozsudku konštatoval, že odvolateľka správne tvrdila, že ak by sa preukázalo, že peletami zo železnej rudy možno priamo nahradiť spekanú rudu, bolo by v zásade potrebné zabezpečiť, aby sa na tieto dva produkty vzťahoval ten istý referenčný produkt a zodpovedajúce vymedzenie produktu.

51 V bodoch 93 až 99 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v rámci svojho nezávislého posúdenia skutkových okolností preskúmal priamu nahraditeľnosť uvedených produktov.

52 V bode 94 tohto rozsudku konštatoval, že napriek určitej podobnosti medzi spekanou rudou a peletami zo železnej rudy, keď sa oba tieto výrobky môžu používať na výrobu ocele vo vysokej peci prostredníctvom technických úprav v prípade prechodu z jedného na druhý, sú uvedené výrobky stále odlišné.

53 Medzi týmito rozdielmi Všeobecný súd v bode 95 napadnutého rozsudku poukázal na skutočnosť, že výroba každého z týchto dvoch produktov je založená na odlišnom substráte, čo má za následok, že obsah železa v spekanej prachovej rude od 55 do 58 % sa vo všeobecnosti líši od obsahu železa v peletách zo železnej rudy, ktorý je v rozmedzí od 62 do 66 %.

54 V bode 96 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že na jednej strane pri výrobe peliet zo železnej rudy odvolateľka potrebovala menšie množstvá koksárenskej škvary, než sa používajú na výrobu spekanej rudy, a na druhej strane v rámci tejto výroby sa železné zvyšky recyklovali priamo ako vstupné látky, zatiaľ čo výroba peliet zo železnej rudy si v tejto súvislosti vyžaduje iné riešenie.

55 V bode 97 tohto rozsudku Všeobecný súd zdôraznil ďalšie rozdiely medzi týmito produktmi, pokiaľ ide o ich zloženie a vlastnosti, ako aj ich výrobný proces.

56 V bode 98 uvedeného rozsudku Všeobecný súd dodal, že vzhľadom na to, že intenzita emisií skleníkových plynov pri výrobe spekanej rudy je približne šesť až sedemkrát vyššia ako pri výrobe peliet zo železnej rudy, zahrnutie nových kategórií zariadení do referenčného štandardu spekanej rudy mohlo spôsobiť značnú nerovnováhu v prípade zariadení, na ktoré sa vzťahuje tento referenčný štandard.

57 V bode 99 napadnutého rozsudku Všeobecný súd dospel k záveru, že tieto rozdiely boli dostatočné na to, aby sa Komisia mohla na základe svojej širokej miery voľnej úvahy domnievať, že neexistuje priama nahraditeľnosť medzi peletami zo železnej rudy a spekanou rudou, pokiaľ ide o určenie zariadení, na ktoré sa vzťahuje referenčný štandard spekanej rudy.

58 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako to už Súdny dvor konštatoval v bodoch 31 a 37 rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), a ako to Všeobecný súd sám uviedol v bodoch 13 až 15 napadnutého rozsudku, Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy na účely určenia referenčných štandardov v jednotlivých odvetviach alebo pododvetviach podľa článku 10a ods. 2 smernice 2003/87. Výkon tejto voľnej úvahy totiž z jej strany predpokladá najmä komplexné technické a ekonomické posúdenia. Iba zjavne neprimeraná povaha opatrenia prijatého v tejto oblasti môže ovplyvniť zákonnosť takého opatrenia.

59 V tomto rozsudku Súdny dvor preskúmal platnosť rozhodnutia 2011/278, ktoré bolo prijaté na základe smernice 2003/87, rovnako ako sporného rozhodnutia, ktorým sa vymedzujú referenčné štandardy pre produkty, ktoré sú v súčasnosti uvedené v prílohe I k delegovanému nariadeniu 2019/331.

60 Ako sa to uvádza v odôvodnení 13 sporného rozhodnutia, na jednej strane je referenčný štandard spekanej rudy vymedzený v bode 1 prílohy I k delegovanému nariadeniu 2019/331 a vymedzenie produktov, ako aj vymedzenie procesov a emisií, na ktoré sa tento referenčný produkt vzťahuje, sú prispôsobené výrobe spekanej rudy a nezahŕňajú železorudné pelety. Na druhej strane sa v tomto odôvodnení spresňuje, že v článku 10a ods. 2 smernice 2003/87 sa pre fázu 4 vyžaduje aktualizácia referenčných hodnôt, no nestanovuje sa v ňom žiadna úprava výkladu ich vymedzení.

61 V odôvodnení 4 rozhodnutia 2011/278 sa uvádzalo, že ak je produkt priamou náhradou iného produktu, oba by mali patriť pod ten istý referenčný produkt a zodpovedajúce vymedzenie produktu.

62 Práve v tomto kontexte Súdny dvor v bode 40 rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), preskúmal otázku priamej nahraditeľnosti produktov v danej veci, pričom odkázal na ich vlastnosti, ako aj zloženie.

63 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 94 až 98 napadnutého rozsudku zohľadnil vlastnosti a zloženie spekanej rudy a peliet zo železnej rudy na účely overenia, či sú tieto produkty priamo nahraditeľné.

64 Všeobecný súd teda v bode 99 napadnutého rozsudku v podstate správne konštatoval, že vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia, mohla táto inštitúcia v spornom rozhodnutí oprávnene rozhodnúť, že neuplatní referenčný štandard spekanej rudy na pelety zo železnej rudy vyrobené dotknutými zariadeniami, a to vzhľadom na neexistenciu priamej nahraditeľnosti medzi týmito produktmi z dôvodu ich odlišných vlastností a zložení.

65 Preskúmanie nevyhnutné na prijatie takéhoto rozhodnutia, ktoré zahŕňa posúdenie vlastností dotknutého výrobku, jeho zloženia a výroby, totiž predstavuje komplexné technické posúdenie, v rámci ktorého Komisia disponuje širokou mierou voľnej úvahy (pozri analogicky rozsudok z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine, C-80/16, EU:C:2017:588, bod 44).

66 Tento záver nie je vyvrátený tvrdením odvolateľky založeným na tom, že v bode 42 rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), Súdny dvor konštatoval, že Komisia mohla oprávnene považovať pelety a spekanú rudu, o ktoré išlo vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, za vzájomne nahraditeľné produkty.

67 Ako totiž Všeobecný súd v podstate uviedol v bodoch 106 až 112 napadnutého rozsudku, k tomuto konštatovaniu Súdny dvor dospel v osobitnom kontexte uvedenej veci, keď, ako to vyplýva z bodov 42, 44 až 46 a 48 rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), išlo o integrovanú oceliareň, ktorá pozostávala tak z jednotky na výrobu peliet, ako aj z jednotky na výrobu spekanej rudy, ktoré boli prepojené na účely dodávania zmesi, ktorá sa priamo používa vo vysokých peciach, pričom táto zmes sa môže vzhľadom na svoje vlastnosti použiť ako priama náhrada spekanej rudy v uvedených vysokých peciach.

68 S ohľadom na spis, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, sa však prejednávaná vec nevyznačuje osobitným kontextom, ktorý by bol úplne analogický kontextu vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588).

69 Pokiaľ ide o tvrdenie odvolateľky uvedené v bode 35 tohto rozsudku, v rámci ktorého v podstate uvádza, že Všeobecný súd nerešpektoval cieľ sledovaný článkom 10a smernice 2003/87, a to zníženie emisií skleníkových plynov zohľadnením najúčinnejších techník, treba konštatovať, že Všeobecný súd v bode 68 napadnutého rozsudku uviedol, že je pravda, že jedným z cieľov smernice 2003/87 je, ako to vyplýva najmä z jej článku 10a ods. 1 druhého pododseku, podporovať znižovanie emisií skleníkových plynov uprednostnením technológií s nízkymi emisiami pred technológiami, ktoré sú z tohto hľadiska menej účinné, pričom prijaté opatrenia, ktorých cieľom je stanoviť referenčné úrovne *ex ante*, musia mať perspektívu podporiť prijatie najúčinnejších techník na znižovanie emisií.

70 Ako to však Všeobecný súd správne uviedol v bode 99 napadnutého rozsudku a ako to vyplýva z preskúmania druhej časti prvého odvolacieho dôvodu, smernica 2003/87 sleduje iné ciele, keďže podľa jej článku 1 sa musí zníženie emisií skleníkových plynov realizovať „finančne a ekonomicky výhodným spôsobom“. Ako to teda Všeobecný súd zdôraznil v bode 69 daného

rozsudku, tento cieľ zníženia emisií skleníkových plynov treba v súlade s článkom 10a ods. 1 druhým pododsekom tejto smernice dosiahnuť „v možnom rozsahu“ v tom zmysle, že menej účinná technika alebo činnosť v oblasti znižovania emisií skleníkových plynov môže mať v rámci celkového posúdenia svoje vlastné výhody z hľadiska hospodárskej efektívnosti.

71 V tejto súvislosti Všeobecný súd v bode 96 napadnutého rozsudku v rámci nezávislého posúdenia skutkového stavu konštatoval, že železné zvyšky pochádzajúce z výroby spekanej rudy sa recyklujú priamo ako vstupné látky, zatiaľ čo v rámci výroby peliet zo železnej rudy to tak nie je.

72 V bode 98 napadnutého rozsudku Všeobecný súd tiež v rámci nezávislého posúdenia skutkového stavu navyše uviedol, že vzhľadom na to, že intenzita emisií skleníkových plynov z výroby spekanej rudy je približne šesťkrát až sedemkrát vyššia ako intenzita spojená s výrobou peliet zo železnej rudy, zahrnutie nových kategórií zariadení do referenčného štandardu spekanej rudy by mohlo spôsobiť značnú nerovnováhu v prípade zariadení, na ktoré sa vzťahuje tento referenčný štandard.

73 Riziko takejto značnej nerovnováhy treba chápať najmä s prihliadnutím na odôvodnenie 24 smernice 2009/29, v ktorom sa zdôrazňuje skutočnosť, že Únia podnikla kroky s cieľom zabrániť jednak zvýšeniu emisií skleníkových plynov v tretích krajinách, v ktorých dotknutý priemysel nepodlieha obmedzeniam porovnateľným s obmedzeniami, ktorým podlieha v rámci Únie v oblasti emisií uhlíka („únik uhlíka“), a jednak hospodárskym nevýhodám v prípade niektorých energeticky náročných odvetví a pododvetví Únie, ktoré sú vystavené medzinárodnej hospodárskej súťaži. Podľa názoru normotvorcu Únie by tento jav mohol ohroziť environmentálnu integritu a účinnosť opatrení Únie. Uvedený normotvorca rozhodol, že na riešenie daného rizika týkajúceho sa úniku uhlíka sa pridelí 100 % bezodplatných kvót odvetviam alebo pododvetviam, ktoré spĺňajú príslušné kritériá.

74 Je nesporné, že Komisia tak uznala ťažbu železnej rudy aj výrobu surového železa, ocele a ferozliatin za odvetvia, v ktorých existuje riziko „úniku uhlíka“ v zmysle článku 10b ods. 1 smernice 2003/87.

75 Práve v tomto kontexte Komisia prijala sporné rozhodnutie, v ktorom sa v odôvodnení 13 uvádza, že referenčný štandard spekanej rudy je vymedzený v prílohe I k delegovanému nariadeniu 2019/331 a vymedzenie produktov, ako aj vymedzenie procesov a emisií, na ktoré sa tento referenčný produkt vzťahuje, sú prispôsobené výrobe aglomerátu a nezahŕňajú železorudné pelety.

76 Ako to uznala odvolateľka vo svojom odvolaní, keďže výrobou peliet zo železnej rudy sa generuje menej emisií skleníkových plynov ako výrobou spekanej rudy, výrobcom týchto peliet sa bezodplatne podľa referenčných štandardov tepla a paliva v zmysle uvedeného odôvodnenia 13 pridelí zodpovedajúci nižší objem práv. Z toho vyplýva, ako to v podstate uviedla generálna advokátka v bode 108 svojich návrhov, že ak by bola výroba peliet zo železnej rudy zahrnutá do referenčného štandardu spekanej rudy, úroveň tohto referenčného štandardu by bola nižšia, pričom na výrobu spekanej rudy by bol k dispozícii len zlomok emisných práv, ktoré sa na ňu vyžadujú.

77 Ako to v podstate zdôraznila generálna advokátka v bode 107 svojich návrhov, bezodplatné pridelenie emisných práv na výrobu jednak peliet zo železnej rudy a jednak spekanej rudy zodpovedá rozhodnutiu normotvorcu Únie v oblasti ochrany životného prostredia, pokiaľ ide o boj proti „úniku uhlíka“ v zmysle bodu 73 tohto rozsudku s cieľom zabezpečiť, aby na jednej

strane výrobcovia peliet zo železnej rudy a výrobcovia spekanej rudy nemuseli získavať emisné práva, keď používajú najúčinnejšie metódy, a na druhej strane, aby nezastavili svoju výrobu ani ju nepresunuli z Únie do tretích krajín z dôvodu nákladov v súvislosti s emisnými právami.

78 Vzhľadom na tieto úvahy Všeobecný súd v bode 99 napadnutého rozsudku správne konštatoval, že Komisia sa v rámci svojej širokej miery voľnej úvahy a s prihliadnutím na jednotlivé ciele sledované smernicou 2003/87 správne domnievala, že na podzariadenie na výrobu peliet zo železnej rudy sa nemôže vzťahovať referenčný štandard spekanej rudy.

79 Z týchto dôvodov ani tvrdenia odvolateľky týkajúce sa rovnosti zaobchádzania s hospodárskymi subjektmi v rámci vnútorného trhu, ako aj zachovania podmienok nenarušenej hospodárskej súťaže nemôžu spochybniť posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 98 napadnutého rozsudku.

80 Za týchto podmienok treba prvú časť prvého odvolacieho dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

81 Prvý odvolací dôvod preto treba zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

82 V rámci svojho druhého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 93 až 99 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď nahradil odôvodnenie týkajúce sa posúdenia nahraditeľnosti, ktoré vykonala Komisia v spornom rozhodnutí, svojím vlastným odôvodnením týkajúcim sa tohto posúdenia.

83 Odvolateľka predovšetkým tvrdí, že dôvody uvedené v bodoch 93 až 99 napadnutého rozsudku sa v znení sporného rozhodnutia nevyskytujú. Jedinými dôvodmi uvedenými na podporu daného rozhodnutia je údajne to, že referenčný štandard je prispôsobený výrobe spekanej rudy a že článok 10a ods. 1 smernice 2003/87 nestanovuje žiadnu úpravu výkladu vymedzení referenčných štandardov.

84 Tvrdí ďalej, že aj keby sa korešpondencia medzi Komisiou a Švédskym kráľovstvom mala považovať za súčasť odôvodnenia sporného rozhodnutia, v tejto korešpondencii sa neuvádzajú určité vlastnosti, ktoré však Všeobecný súd zohľadnil, a to pôvod železnej rudy, obohatenie, obsah železa a rozdiel hematit/magnetit, menšie množstvo koksárenskej škvary potrebnej na výrobu peliet zo železnej rudy, alebo skutočnosť, že zahrnutie zariadení na výrobu týchto peliet do referenčného štandardu železnej rudy by mohlo spôsobiť značnú nerovnováhu v prípade zariadení, na ktoré sa vzťahuje tento referenčný štandard.

85 Odvolateľka napokon s odkazom na rozsudok zo 6. októbra 2021, Sigma Alimentos Exterior/Komisia (C-50/19 P, EU:C:2021:792), tvrdí, že Všeobecný súd vo vzťahu k spornému rozhodnutiu a na základe svojho vlastného výkladu vytvoril autonómne *ex post facto* odôvodnenie sporného rozhodnutia na základe konkrétnych skutočností, ktoré boli po prvýkrát uvedené v rámci konania pred ním. Všeobecný súd sa tým, že odôvodnenie sporného rozhodnutia nahradil svojím vlastným odôvodnením, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.

86 Komisia navrhuje druhý odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

87 V bodoch 93 až 99 napadnutého rozsudku, ktorých sa týka druhý odvolací dôvod, Všeobecný súd preskúmal tvrdenie odvolateľky uvedené v rámci prvého žalobného dôvodu jej žaloby v prvostupňovom konaní, ktoré je založené na údajnom porušení prílohy I k delegovanému nariadeniu 2019/331 a článku 10a ods. 1 smernice 2003/87 zo strany Komisie, pokiaľ ide o priamu nahraditeľnosť predmetných produktov.

88 Tomuto preskúmaniu predchádzalo na jednej strane konštatovanie v bode 89 napadnutého rozsudku, podľa ktorého zo sporného rozhodnutia nevyplýva, že by Komisia vykonala podrobnú analýzu priamej nahraditeľnosti medzi danými dvoma produktmi. Na druhej strane Všeobecný súd v bode 90 napadnutého rozsudku v rámci svojej nezávislej právomoci posúdiť skutkové okolnosti a dôkazy poukázal na výmeny informácií medzi Švédskym kráľovstvom a Komisiou, na základe ktorých táto inštitúcia jasne oznámila švédskym orgánom, že peletami zo železnej rudy nemožno priamo nahradiť spekanú rudu.

89 V bode 91 napadnutého rozsudku Všeobecný súd konštatoval, že práve v tomto kontexte treba posúdiť jednotlivé tvrdenia uvedené účastníkmi konania v prospech alebo v neprospech priamej nahraditeľnosti medzi peletami zo železnej rudy a spekanou rudou.

90 V tejto súvislosti treba konštatovať, že je pravda, že odvolateľka v rámci prvého žalobného dôvodu svojej žaloby na prvom stupni uviedla, že odôvodnenie na podporu vylúčenia výroby peliet zo železnej rudy z referenčného štandardu spekanej rudy podľa odôvodnenia 13 sporného rozhodnutia nie je „presvedčivé“.

91 Argumentácia uvedená na podporu tohto prvého žalobného dôvodu sa však netýkala porušenia povinnosti odôvodnenia zo strany Komisie podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ, ale nesúladu sporného rozhodnutia s prílohou I k delegovanému nariadeniu 2019/331 a článkom 10a ods. 1 smernice 2003/87 vzhľadom na rozhodnutie Komisie odmietnuť zahrnúť výrobu peliet zo železnej rudy do referenčného štandardu spekanej rudy.

92 Porušenie povinnosti odôvodnenia, ktorú mala Komisia, bolo v skutočnosti namietané v rámci piateho žalobného dôvodu žaloby na prvom stupni, ktorý Všeobecný súd preskúmal v bodoch 149 až 160 napadnutého rozsudku. Uvedené body sú predmetom piateho odvolacieho dôvodu.

93 Odvolateľka preto svojou argumentáciou uvedenou v rámci druhého odvolacieho dôvodu, ktorá je založená na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa mal dopustiť Všeobecný súd pri preskúmaní povinnosti odôvodnenia, ktorú má Komisia, nemôže spochybniť argumentáciu uvedenú v napadnutom rozsudku týkajúcu sa dôvodnosti sporného rozhodnutia.

94 Druhý odvolací dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

95 V rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa v bodoch 116 a 117 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď skreslil dôkazy, konkrétne odborný posudok pána S. Kalla, technického riaditeľa a metalurga oceliarenskej spoločnosti SSAB Europe zodpovedného za výrobu spoločnosti SSAB vo Švédsku a Fínsku (ďalej len „posudok pána Kalla“).

96 V tejto súvislosti spresňuje, že dôkazy spomenuté Všeobecným súdom v uvedených bodoch napadnutého rozsudku nemôžu postačovať na odôvodnenie záveru Všeobecného súdu v bode 99 daného rozsudku o neexistencii priamej nahraditeľnosti medzi peletami zo železnej rudy a spekanou rudou.

97 Na podporu svojho odvolacieho dôvodu odvolateľka predkladá dve tabuľky, v ktorých sú v jednom stĺpci uvedené body napadnutého rozsudku, v ktorých Všeobecný súd vychádzal z tohto odborného posudku a kde v tomto kontexte skreslil príslušné tvrdenia, a v druhom stĺpci zodpovedajúce pasáže posudku pána Kalla, ako boli predložené Všeobecnému súdu.

98 Odvolateľka tak po prvé tvrdí, že Všeobecný súd podal v bode 117 napadnutého rozsudku nesprávny výklad bodov 15 a 19 posudku pána Kalla v rozsahu, v akom v tomto bode napadnutého rozsudku najmä konštatoval, že z tohto posudku vyplýva, že prechod zariadenia zo spekanej rudy na pelety zo železnej rudy v rôznych podieloch si vyžaduje skúšky a úpravy. Podľa odvolateľky sa v posudku pána Kalla uvádza, že zmeniť použité podiely týchto dvoch produktov je jednoduché.

99 Všeobecný súd v bode 116 napadnutého rozsudku po druhé údajne konštatoval, že prechod zo spekanej rudy na pelety zo železnej rudy nie je možný jednoduchým „stlačením tlačidla“, zatiaľ čo v posudku pána Kalla sa výslovne uvádza, že „pridanie surovín sa vypočíta a zmení automaticky“.

100 Odvolateľka po tretie tvrdí, že v predmetnom bode 116 Všeobecný súd tiež konštatoval, že „na umožnenie prechodu z jednej suroviny na inú sú nevyhnutné výrazné úpravy“. Táto úvaha je údajne aj v rozpore s posudkom pána Kalla, podľa ktorého „vzhľadom na to, že spekaná ruda sa vyrába v priestoroch oceliarne, takéto úpravy možno realizovať vo veľmi krátkom čase“.

101 Komisia navrhuje tretí odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

102 V bodoch 100 až 118 napadnutého rozsudku Všeobecný súd preskúmal, či sa Komisia dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď vylúčila, aby výroba peliet zo železnej rudy mohla patriť do referenčného štandardu spekanej rudy, a neuznala tak, na rozdiel od riešenia prijatého Súdnym dvorom v bode 42 rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588), pokiaľ ide o integrovanú oceliareň, o ktorú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, že takýmito peletami možno spekanú rudu nahradiť.

103 V bode 114 napadnutého rozsudku Všeobecný súd vylúčil existenciu takéhoto zjavne nesprávneho posúdenia, keď vychádzal na jednej strane zo záveru uvedeného v bode 99 daného rozsudku, ktorý odvolateľka neúspešne kritizovala v rámci prvého odvolacieho dôvodu.

104 Na druhej strane Všeobecný súd po prvé v bode 115 napadnutého rozsudku konštatoval, že príklady výlučného používania peliet zo železnej rudy vo vysokých peciach, ako to uvádza odvolateľka, svedčia o tom, že ide o núdzové riešenia, alebo riešenia, ktoré sa jednoducho testujú a ktoré sú navyše relatívne zastarané.

105 Toto konštatovanie odvolateľka v rámci predmetného odvolacieho konania nespochybnila.

106 Všeobecný súd po druhé v bodoch 116 a 117 napadnutého rozsudku vychádzal zo správy konzultačnej kancelárie CRU, ako aj z posudku pána Kalla s cieľom podporiť konštatovanie, podľa ktorého sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa nedomnievala, že v prejednávanej veci možno peletami zo železnej rudy nahradiť spekanú rudu.

107 V tejto súvislosti treba na jednej strane konštatovať, že na základe preskúmania vzájomnej nahraditeľnosti uvedených výrobkov, ktoré vykonal Všeobecný súd v bodoch 94 až 99 napadnutého rozsudku, ktoré bolo neúspešne kritizované v rámci prvého odvolacieho dôvodu, a vzhľadom na konštatovanie uvedené v bode 115 napadnutého rozsudku, ktoré, ako to vyplýva z bodu 105 tohto rozsudku, nie je v štádiu tohto odvolacieho konania kritizované, mohol Všeobecný súd oprávnene konštatovať, že Komisia sa prijatím sporného rozhodnutia nedopustila žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia.

108 Na druhej strane a v každom prípade, pokiaľ ide o tvrdenie, že Všeobecný súd skreslil dôkazy uvedené v bodoch 116 a 117 napadnutého rozsudku, treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou nepredstavuje posúdenie skutkového stavu, s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov, právnu otázku, ktorá ako taká podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom. O takéto skreslenie ide vtedy, ak sa posudzovanie existujúcich dôkazov javí ako zjavne nesprávne alebo zjavne v rozpore s ich znením bez toho, aby sa poukázalo na nové dôkazy. Takéto skreslenie však musí zjavne vychádzať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok z 27. apríla 2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro a i./Komisia, C-549/21 P, EU:C:2023:340, bod 73, ako aj citovaná judikatúra).

109 V prejednávanej veci z bodu 15 posudku pána Kalla, ktorý bol prílohou k žalobe v prvostupňovom konaní, vyplýva, že je pravda, že zmena podielu peliet zo železnej rudy a spekanej rudy na použitie vo vysokých peciach je jednoduchá a vo väčšine oceliarní k nej dochádza často. V bode 22 tohto posudku sa však spresňuje, že ak sú zmeny v tejto súvislosti významné, alebo sa týkajú suroviny, ktorá nebola nikdy použitá v predmetnom zariadení, zvyčajne im predchádzajú skúšky na posúdenie ich vplyvu na proces, produktivitu a celkové náklady. Z bodu 25 uvedeného posudku navyše vyplýva, že na to, aby sa umožnila trvalá zmena zariadenia na účely výlučného využívania peliet zo železnej rudy, môže byť nevyhnutné aktualizovať vnútornú logistiku s cieľom prispôsobiť sa novému toku surovín na účely lepšej optimalizácie operácií vykonávaných v rámci dotknutého zariadenia.

110 Sporné rozhodnutie sa však týka odmietnutia Komisie zahrnúť pelety zo železnej rudy do referenčného štandardu spekanej rudy, pokiaľ ide o dotknuté zariadenia, a nie špecifického prípadu integrovanej oceliarne, ako sa uvádza v bode 42 rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588).

111 Za týchto podmienok Všeobecný súd neskreslil posudok pána Kalla, keď v bode 117 napadnutého rozsudku v podstate konštatoval, že z tohto posudku bez ohľadu na jeho záver, podľa ktorého sú pelety zo železnej rudy bezprostrednou náhradou spekanej rudy, vyplýva, že prechod zo spekanej rudy na pelety zo železnej rudy v rôznych podieloch si vyžaduje skúšky a úpravy, ako aj prípravné práce vrátane prispôsobenia vnútornej logistiky z dôvodu nového toku surovín.

112 Tretí odvolací dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

113 V rámci svojho štvrtého odvolacieho dôvodu odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 148 napadnutého rozsudku konštatoval, že na rozdiel od toho, čo odvolateľka tvrdila na podporu štvrtého žalobného dôvodu svojej žaloby v prvostupňovom konaní, Komisia dodržala svoju povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné aspekty prejednávanej veci.

114 Uvádza, že Komisia pred prijatím sporného rozhodnutia neuskutočnila takéto presné a nestranné preskúmanie. Všeobecný súd totiž v bode 89 napadnutého rozsudku podľa nej konštatoval, že z tohto rozhodnutia nevyplýva, že by Komisia vykonala podrobnú analýzu priamej nahraditeľnosti medzi oboma dotknutými produktmi. Posúdenie jednoduchosti alebo relatívnej náročnosti spojenej s kontrolou zásaditosti surovín pre vysokú pec pri zmene vstupov si údajne vyžaduje najmä konzultáciu s odborníkom na metalurgiu.

115 Komisia navrhuje tento odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

116 V rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu uvedeného v prvostupňovom konaní Všeobecný súd v bode 89 napadnutého rozsudku konštatoval, že zo sporného rozhodnutia skutočne nevyplýva, že by Komisia vykonala podrobnú analýzu priamej nahraditeľnosti medzi týmito dvoma výrobkami, keďže táto inštitúcia sa obmedzila na preskúmanie znenia referenčného štandardu spekanej rudy a pripomenutie, že sa od nej nevyžadovalo, aby uskutočnila „úpravu výkladu vymedzení referenčných štandardov“.

117 V bode 90 napadnutého rozsudku však Všeobecný súd poukázal na výmeny informácií medzi Komisiou a Švédskym kráľovstvom, ktoré pred prijatím sporného rozhodnutia predložilo tejto inštitúcii návrhy zohľadňujúce záujmy prevádzkovateľov dotknutých zariadení a ktoré bolo teda úzko zapojené do postupu, ktoré sa skončilo prijatím príslušného rozhodnutia. V rámci týchto výmen informácií Komisia jasne oznámila švédskym orgánom, že sa domnieva, že peletami zo železnej rudy nemožno priamo nahradiť spekanú rudu, a to najmä z dôvodu toho, ako Súdny dvor rozhodol v rozsudku z 26. júla 2017, ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (C-80/16, EU:C:2017:588).

118 Vzhľadom na obsah týchto výmen mohol Všeobecný súd v bode 147 napadnutého rozsudku oprávnene dospieť k záveru, že Komisii nemožno vytýkať, že by si nesplnila svoju povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať takéto tvrdenia v priebehu správneho konania.

119 Za týchto podmienok treba konštatovať, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 148 napadnutého rozsudku rozhodol, že štvrtý žalobný dôvod žaloby v prvostupňovom konaní treba zamietnuť.

120 Štvrtý odvolací dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

O piatom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

121 Vo svojom piatom odvolacom dôvode odvolateľka Všeobecnému súdu vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 160 napadnutého rozsudku konštatoval, že Komisia si splnila povinnosť odôvodnenia.

122 Odvolateľka tvrdí, že vzhľadom na technickú zložitosť posúdenia nahraditeľnosti malo sporné rozhodnutie obsahovať dostatočné vysvetlenie vedeckých dôvodov opodstatňujúcich jeho záver. V tejto súvislosti tvrdí, že Komisia bola povinná v spornom rozhodnutí vysvetliť nielen dôvody, prečo boli alebo neboli pelety zo železnej rudy a spekaná ruda vzájomne nahraditeľné, ale aj dôvody, prečo sa domnievala, že v prejednávanej veci to tak nie je.

123 Odvolateľka v tejto súvislosti odkazuje na rozsudky Súdu prvého stupňa z 2. júla 1992, Dansk Pelsdyravlerforening/Komisia (T-61/89, EU:T:1992:79, bod 131), a zo 14. mája 1998, Stora Kopparbergs Bergslags/Komisia (T-354/94, EU:T:1998:104, bod 126), ako aj Súdneho dvora z 26. novembra 1981, Michel/Parlament (195/80, EU:C:1981:284, bod 22), a zo 16. novembra 2000, Stora Kopparbergs Bergslags/Komisia (C-286/98 P, EU:C:2000:630), tvrdiac, že v súlade s touto judikatúrou musí byť odôvodnenie rozhodnutia Komisie uvedené v samotnom texte rozhodnutia, pričom vysvetlenia poskytnuté touto inštitúciou po jeho prijatí nemožno zohľadniť, s výnimkou výnimočných okolností.

124 Dôvody uvedené Všeobecným súdom v bodoch 157 až 159 napadnutého rozsudku však nemožno považovať za „výnimočné okolnosti“ v zmysle uvedenej judikatúry.

125 Odvolateľka navyše spochybňuje to, že by sa listy zaslané Komisiou Švédskemu kráľovstvu mohli považovať za relevantné na účely sporného rozhodnutia, a tvrdí, že aj keby boli relevantné, nepredstavujú dostatočné vysvetlenie vedeckých dôvodov, ktoré by mohli odôvodniť záver o neexistencii vzájomnej nahraditeľnosti medzi dvoma dotknutými produktmi.

126 Komisia navrhuje piaty odvolací dôvod zamietnuť.

Posúdenie Súdnym dvorom

127 V bode 154 napadnutého rozsudku Všeobecný súd najskôr správne pripomenul, že z odôvodnenia vyžadovaného v článku 296 ZFEÚ musia byť jednoznačne a nepochybne zrejmé úvahy autora napadnutého aktu, aby mali dotknuté osoby možnosť oboznámiť sa s dôvodmi prijatého opatrenia s cieľom obhajovať svoje práva a aby mal súd Únie možnosť vykonať svoje preskúmanie.

128 V bode 155 daného rozsudku Všeobecný súd ďalej správne dodal, že sa nevyžaduje, aby sa v takomto odôvodnení uvádzali všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa musí posúdiť nielen so zreteľom na jeho znenie, ale aj na jeho kontext a všetky právne ustanovenia, ktoré upravujú dotknutú oblasť.

129 V bode 156 napadnutého rozsudku Všeobecný súd napokon bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, zdôraznil skutočnosť, že dodržanie povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 ZFEÚ, pokiaľ ide o rozhodnutie týkajúce sa vnútroštátnych vykonávacích opatrení na prechodné bezodplatné pridelenie emisných kvót skleníkových plynov v súlade s článkom 11 ods. 3 smernice 2003/87, má o to zásadnejší význam, že v tomto kontexte výkon diskrečnej právomoci Komisie na základe tohto posledného uvedeného ustanovenia zahŕňa komplexné hospodárske a ekologické hodnotenia, pričom preskúmanie zákonnosti a dôvodnosti týchto posúdení súdom Únie je obmedzené.

130 Na základe týchto zásad Všeobecný súd v bodoch 157 až 159 napadnutého rozsudku konštatoval, že v prejednávanej veci odvolateľka nemohla platne tvrdiť, že nebola schopná pochopiť dôvody, pre ktoré sa Komisia domnievala, že referenčný štandard spekanej rudy bol prispôsobený na výrobu spekanej rudy a nemohol zahŕňať, ako si to želalo Švédske kráľovstvo, výrobu peliet zo železnej rudy.

131 V tejto súvislosti Všeobecný súd v prvom rade v bode 158 napadnutého rozsudku konštatoval, že zo spisu, ktorý mal k dispozícii, vyplývalo, že odvolateľka mohla napadnúť dôvodnosť sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa jej týkalo, či už ide o znenie referenčného štandardu spekanej rudy, vplyv, ktorý by mohli mať na jeho výklad jednotlivé ciele uplatniteľnej právnej úpravy, alebo skutočnosť, že Komisia sa v prejednávanej veci implicitne, ale nevyhnutne domnievala, že nebolo vhodné prijať pre dotknuté zariadenia rovnaké riešenie, aké predtým prijala vo vzťahu k zariadeniu spoločnosti Tata Steel (predtým Corus) v meste IJmuiden (Holandsko), ktoré bolo súčasťou integrovanej oceliarne.

132 V druhom rade Všeobecný súd v bode 159 napadnutého rozsudku zdôraznil, že zo žaloby v prvostupňovom konaní, a najmä z obsahu jednotlivých žalobných dôvodov predložených na jej podporu vyplýva, že odvolateľka mala tiež dobrú znalosť jednotlivých výmen informácií medzi Švédskym kráľovstvom a Komisiou, ku ktorým došlo v priebehu konania vedúceho k prijatiu sporného rozhodnutia a ktoré boli súčasťou kontextu.

133 Ako to v tomto ohľade v súlade s ustálenou judikatúrou správne konštatoval Všeobecný súd v bode 155 napadnutého rozsudku, nevyžaduje sa, aby sa v odôvodnení aktu inštitúcie Únie špecifikovali všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie takéhoto aktu spĺňa požiadavky článku 296 ZFEÚ, sa má posudzovať nielen s ohľadom na znenie tohto aktu, ale tiež s ohľadom na jeho kontext, ako aj súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 12. septembra 2017, Anagnostakis/Komisia, C-589/15 P, EU:C:2017:663, bod 29; z 20. januára 2022, Rumunsko/Komisia, C-899/19 P, EU:C:2022:41, bod 68, ako aj z 23. januára 2025, Neos/Ryanair a Komisia, C-490/23 P, EU:C:2025:32, bod 34).

134 V prejednávanej veci sa v odôvodnení 13 sporného rozhodnutia konkretizuje, že Švédske kráľovstvo skutočne navrhlo, aby sa v prípade výroby železorudných peliet použilo podzariadenie, na ktoré sa vzťahuje referenčný štandard spekanej rudy, zatiaľ čo vo fáze 3 sa použili referenčné štandardy tepla a paliva. V tom istom odôvodnení však Komisia po prvé pripomenula, že referenčný štandard spekanej rudy je vymedzený v prílohe I k delegovanému nariadeniu

2019/331, po druhé, že vymedzenie produktov, ako aj vymedzenie procesov a emisií, na ktoré sa vzťahuje tento referenčný štandard produktu, sú prispôsobené na výrobu spekanej rudy a nezahŕňajú výrobu peliet zo železnej rudy, a po tretie, že článok 10a ods. 2 smernice 2003/87 vyžaduje aktualizáciu referenčných hodnôt pre fázu 4 a nestanovuje žiadnu úpravu výkladu vymedzení referenčných štandardov.

135 V tejto súvislosti treba na jednej strane konštatovať, že odvolateľka vo svojom odvolaní spochybňuje len rozhodnutie, podľa ktorého sa na výrobu peliet zo železnej rudy nevzťahuje referenčný štandard spekanej rudy.

136 Na druhej strane normatívny kontext prijatia sporného rozhodnutia, ktorý je uvedený v odôvodnení 13 daného rozhodnutia a na ktorý sa vzťahujú body 73 až 77 tohto rozsudku, v spojení s vysvetleniami v danom odôvodnení, postačuje na pochopenie dôvodov, prečo Komisia rozhodla, že na výrobu peliet zo železnej rudy sa nevzťahuje referenčný štandard spekanej rudy.

137 Navyše okrem skutočnosti, že Švédske kráľovstvo, ktoré predložilo Komisii návrhy zohľadňujúce záujmy prevádzkovateľov dotknutých zariadení, bolo úzko zapojené do konania, ktoré sa skončilo prijatím sporného rozhodnutia, treba konštatovať, že odvolateľka mohla vo svetle svojich písomných podaní pred Všeobecným súdom účinne spochybniť dôvodnosť tohto rozhodnutia (pozri analogicky rozsudok z 10. septembra 2024, Komisia/Írsko a i., C-465/20 P, EU:C:2024:724, bod 393).

138 Vzhľadom na tieto úvahy treba konštatovať, že odôvodnenie sporného rozhodnutia zodpovedá požiadavkám článku 296 ZFEÚ a že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď zamietol piaty žalobný dôvod žaloby v prvostupňovom konaní založený na tom, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia.

139 Piaty odvolací dôvod treba teda zamietnuť ako nedôvodný.

140 Keďže všetky odvolacie dôvody uvádzané na podporu odvolania boli zamietnuté, odvolanie treba v celom rozsahu zamietnuť.

O trovách

141 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

142 Keďže Komisia navrhla uložiť odvolateľke povinnosť nahradiť trovy konania a odvolateľka v odvolaní nemala úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že odvolateľka znáša svoje vlastné trovy konania, a uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii.

143 Podľa článku 184 ods. 4 rokovacieho poriadku Súdny dvor môže rozhodnúť, že ak vedľajší účastník prvostupňového konania, ktorý sa zúčastnil na písomnej alebo ústnej časti odvolacieho konania, nepodal odvolanie, znáša svoje vlastné trovy konania. V prejednávanej veci treba rozhodnúť, že Švédske kráľovstvo, ktoré sa zúčastnilo na písomnej časti konania pred Súdnym dvorom, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. **Odvolanie sa zamieta.**

2. **Luossavaara-Kiirunavaara AB znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskej komisii.**

3. **Švédske kráľovstvo znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy